

hed, som den har sikket vor Presse, kan Intet bringe til at rokke, — saa maae alle de Bestemmelser, som i Septemberloven ikke kunne bringes i Samklang dermed, ansees for magtesløse. Hvad de specielle Paragrapher angaaer, saa kan jeg henholde mig til hvad min ærede Sidemand (Borgen) og ogsaa min Formand (Sørensen) har sagt. Hvad den første Paragraph angaaer, da staaer den, om jeg saa maa sige, i Misklang med Naturens Love; thi den straffer den Ufskyldige, eller kan komme til at straffe den Ufskyldige, idet den lader Ansvarer paahvile den Ufskyldige. Naar Forfatteren har afhændet sit Manuscript, saa beholder han Ansvarlighed for dets Indhold; men Maaden, hvorpaa det bekiendtgjøres, om Bogtrykkeren opfylder de Formalteter, som Lovens foreskriver, kan ikke være hans Ansvar; det maa Forfatteren eller Bogtrykkeren svare for, og meget ofte, naar Forfatteren er fraværende, er det umuligt at holde denne Control. Ligeledes paabyrdes i § 3 Ansvarer for Indholdet den, der ikke kan være ansvarlig derfor, nemlig Bogtrykkeren. Det Gæste, som Bogtrykkeren kan være ansvarlig for, det er, at vide Forfatteren; men, naar han har navngivet og paavist Forfatteren, saa er hans Ansvar opfyldt; og at bringe den skyldige Forfatter indenfor Lovens Omraade, det er Statens Sag, men ikke Bogtrykkerens. Hvad Paragrapherne 5 og 6 angaaer, da kan jeg endnu fremdeles ikke skjønne Andet, end at det er en forebyggende Forholdsregel, og altsaa staaer i ligefrem Modstrid med Grundlovens § 91. „Enhver kan“, siger denne, „offentliggjøre sine Tanker ved Trykken, og ingen forebyggende Forholdsregler maae herimod tages“. Men, naar Skriftet standses under Offentliggjørelsen, saa er det en forebyggende Forholdsregel. Jeg troer, at enhver Forholdsregel, som standser et Skrift, som beslaglægger det, inden det er domfaldt, det er en forebyggende Forholdsregel, der altsaa strider mod Grundlovens § 91. Hvad de øvrige Paragrapher angaaer, vil jeg henholde mig til, hvad min Sidemand og Formand have sagt, og blot sige, at jeg vil understøtte det stillede Amendement i denne Retning.

Dahl: Jeg skal tillade mig et Par Ord

i Anledning af § 6, som Udvalget har foreslaaet at skulle udgaae. Det forekommer mig at være meest overensstemmende med Forholdenes Natur og Lovgivningen i det Hele, naar man lægger Retten til at paalægge Pressesforfølgelse ind under de samme Autoriteter, som skulle decretere Action i Anledning af alle andre Forbrydelser, og det, hvad enten de ere store eller smaa. Forresten maa jeg bemærke, at Bestemmelsen i § 6 jo kun angaaer, som udtrykkeligt sagt, de materielle Pressesforfølgelse; der er ikke Tale om de formelle Forfølgelse; Sager angaaende disse skulle anlægges af samme Autoritet, som anlægges alle andre offentlige Sager. Allerede dette, synes mig, viser det Unaturlige og Urigtige i at skjelne mellem disse to Slags Pressesager, saaledes, at det ene Slags skulde anlægges af een Autoritet og det andet Slags af en anden. Tager man Hensyn til Retsikkerheden, saa forekommer det mig, at det er ogsaa denne bedst tjenligt, at Sagens Anlæg gaaer ud fra den locale Autoritet. Man maa erindre, at det i enkelte Tilfælde kan være meget længe, forinden en Pressesag bliver anlagt, og inden Skriftets videre Udbredelse bliver standset, hvis dette maatte ansees nødvendigt, naar det skal gaae igjennem Justitsministeriet. Jeg troer ogsaa, at det for den frie Presse selv vil vise sig at være fordeeligst, at Anklagemagten nedlægges i de almindelige Overoverighedens Hænder. Vel er det vist nok, at der kan ventes en større Uniformitet i Sagerne, hvor disse Anlæg alene udgaaer fra den øverste Justitsautoritet i Staten; men det forekommer mig dog meget tvivlsomt, om det alligevel vil være i den frie Presses egen Interesse. Den forbigangne Tid har ogsaa medført en Uniformitet i disse Sagers Anlæg; men jeg troer ikke, at det har været almindeligt anerkjendt, at dette har været til den frie Presses Fordeel. Kan man betroe de locale Autoriteter at bestemme, om der skal anlægges Action i Sager, der angaae Mord og Drab, i Sager, der angaae Angreb paa Statens og Rigsdagens Sikkerhed, kan man da ikke ogsaa betroe de samme Autoriteter at anordne Action for Pressesforfølgelse? Kan man betroe disse Autoriteter at anlægge Sag i Anledning af